

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3Csp/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819200668
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Chlebo
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5819200668.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudcom JUDr. Martinom Chlebom, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: E. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. E. XXX, právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, v konaní o zaplatenie 1.672,72 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi:

- sumu 1.672,72 Eur predstavujúcu nezaplatenú istinu úveru,
 - sumu 104,80 Eur predstavujúcu zmluvný úrok do 21.03.2019,
 - sumu 1,05 Eur predstavujúcu úroky z omeškania do 21.03.2019,
 - úrok vo výške 17,90 % ročne zo sumy 1.672,72 Eur od 22.03.2019 do 15.07.2024,
 - úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.672,72 Eur od 22.03.2019 do zaplatenia,
 - úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 104,80 Eur od 22.03.2019 do zaplatenia,
- a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietla.

III. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 12.04.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť v prospech žalobcu nezaplatenú istinu 1.672,72 Eur, úrok 104,80 Eur, úroky z omeškania 1,05 Eur, úrok 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny 1.672,72 Eur od 22.03.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 1.672,72 Eur od 22.03.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 104,80 Eur od 22.03.2019 do zaplatenia. Zároveň žalobca žiadal priznanie nároku na náhradu trov konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 01.08.2014 uzatvoril na diaľku so žalovaným Úverovú zmluvu č. 000000000147494 (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.200 EUR. Zmluva bola uzatvorená elektronicky prostredníctvom Internet bankingu. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 15.07.2024. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s.. Žalobca ako banka si s odbornou starostlivosťou preveril žalovaného ako žiadateľa o úver pred jeho poskytnutím ohľadom jeho schopnosti splácania úveru v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky

riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 21.03.2019, a to po zaslani upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 16.01.2019. Odo dňa zosplatenia úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žalovaný žiadnu úhradu. Poplatky za upomienky a výzvu na predčasné splatenie úveru si žalobca neuplatnil.

3. Žalovaný uviedol, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva. Zároveň však navrhoval, aby súd vyhlásil taký rozsudok, ktorý umožní žalovanému uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50 Eur splatných k 25. dňu v mesiaci a prizná žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaný odôvodnil svoje vyjadrenie tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že v Zmluve o úvere sa nerozčleňujú splátky na splátku istiny a splátku úroku v intenciách § 9 ods. 2 písm. l) (žalovaný zjavne myslel písm. k)) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere. Ďalej poukázal na to, že Zmluva o úvere neuvádza všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) a neobsahuje vzorec na výpočet RPMN. Zmluva o úvere neobsahuje údaj o celkovej výške úveru. Poukázal na to, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú spotrebiteľovi reálne vyplatené. Na základe Zmluvy o úvere žalovaný reálne čerpal 2.090 Eur a nie 2.200 Eur, nakoľko rozdiel 110 Eur bol okamžite započítaný na poplatok za poskytnutie úveru. Nesprávny údaj o výške úveru 2.200 Eur tak v konečnom dôsledku spôsobil uvedenie nesprávnej výšky RPMN v neprospech žalovaného. Uvedené skutočnosti spôsobujú to, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Vo vzťahu k úrokom uviedol, že dojednané úroky patria veriteľovi len za dobu do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po tomto zosplatení patria veriteľovi už len úroky z omeškania, ak je dlžník v omeškaní s splnením jeho povinnosti vrátiť riadne a včas poskytnutý úver.

5. Súd vydal dňa 30.04.2019 pod č.k. 3Csp/32/2019-46 platobný rozkaz. Nakoľko žalovaný podal voči platobnému rozkazu odpor, súd uznesením zo dňa 24.06.2019 platobný rozkaz zrušil.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis.

7. Súd nevykonal dokazovanie žalobcom navrhovaným vyjadrením odborne spôsobilej osoby, resp. znaleckým dokazovaním ohľadne výšky RPMN, nakoľko súd považoval takýto dôkaz za nadbytočný, vzhľadom k tomu, že všetky predpoklady vstupujúce do tohto výpočtu súd posúdil ako správne.

8. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

Podľa bodu 2.8 písm. a) Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s.: Každá z nasledovných právnych skutočností sa bude považovať za zmenu okolností, za ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere na strane klient. Skutočností, ktoré zakladajú zmenu okolností sú: a) klient nezaplatí ktorúkoľvek čiastku dlžnú podľa Zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti.

9. Medzi stranami nebolo sporné, že Zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a ňou založený vzťah medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľským vzťahom. Nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 01.08.2014 uzatvorili Zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver. Medzi stranami bola sporná výška úveru, nakoľko podľa žalobcu odvolávajúceho sa na Zmluvu o úvere bola výška úveru 2.200 Eur, podľa žalovaného bola výška úveru 2.090 Eur, nakoľko časť peňažných prostriedkov vo výške 110 Eur bola hneď pri čerpaní úveru započítaná na poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvou o úvere boli dohodnuté nasledovné parametre úveru - výška úveru: 2.200 Eur, účel úveru: bezúčelový úver/ splatenie záväzkov klienta, typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti, 17,90% p.a., poplatok za poskytnutie úveru: 110 Eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver: 0,97 Eur/mesačne, výška anuitnej splátky: 39,57 Eur, termín splatnosti prvej splátky: 15.08.2014, počet anuitných splátok: 120, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru: 15.07.2024, výška RPMN: 21,51 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť: 4.858,40 Eur, úrok z omeškania: 5% p.a. Nebolo sporné, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru. Súd mal preukázané, že žalovaný bol upozornený na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia úveru (č.l. 27, 91) a bolo mu doručené oznámenie o zosplatení úveru (predčasnej splatnosti celého úveru) (č.l. 28, 92). Zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol v omeškaní s platením splátok úveru dlhšie ako 3 mesiace. Žalobca tak využil svoje právo a platne zosplatal úver a žiadal žalovaného o zaplatenie celej nesplatennej pohľadávky.

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať okrem iného aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 9 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 01.05.2018 Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať okrem iného aj výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto

povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, Home Credit Slovakia v. Bíróová)

Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, o akú ide vo veci samej, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku. (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-331/18, TE v. Pohotovosť)

11. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia rozpisu istiny a úroku jednotlivých splátok v Zmluve o úvere, súd aplikoval vo vzťahu k § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch eurokonformný výklad tohto ustanovenia v zmysle rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie (C-331/18, C-42/15) na ktoré nadväzuje aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a rozhodol, že neuvedenie rozpisu istiny a úroku jednotlivých splátok nezakladá taký dôvod, ktorý by odôvodňoval určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov. Výška anuitnej splátky je jasná a zrozumiteľná. Samotná skutočnosť, že žalovaný nebol pri každej jednotlivej splátke informovaný o tom akú časť z danej splátky tvorí istina a akú úrok, nemala na rozhodovanie žalovaného žiadny vplyv. Samotnou podstatou poskytovania úverov je to, že sa poskytujú odplatne, pričom odplátou je v tomto prípade úrok. Pokiaľ spotrebiteľ spláca úver v splátkach, tak súčasťou týchto splátok je aj úrok. Splácanie úveru v anuitných splátkach sa vyznačuje tým, že výška každej splátky (s výnimkou poslednej) je rovnaká a spotrebiteľ tak nie je zaťažovaný sústavnou zmenou výšky splátky, ktorá by spočívala (pri predpoklade fixnej výšky plátky istiny) v neustálej zmene výšky splátky úroku (vzhľadom k znižujúcej sa výške istiny úveru) a tým aj výšky splátky. Nemožno teda dospieť k názoru, že by uvedenie výšky splátky bez jej rozpisu na časť tvoriacu istinu a časť tvoriacu úrok malo negatívny vplyv na práva spotrebiteľa a bolo tak v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia Zmluva o úvere dôvodom na určeniu úveru za bezúročný a bez poplatkov.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 (v súdnej veci do 31.08.2014) nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020, R 86/2021)

Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, Home Credit Slovakia v. Bíróová)

13. Bolo zistené, že Zmluva o úvere obsahuje všetky predpoklady na výpočet RPMN. Zároveň podľa znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia Zmluvy o úvere nebolo uvedenie vzorca pre výpočet RPMN povinnou náležitosťou Zmluvy o úvere a jeho absencia nemôže spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Je iluzórna predstava, že takýto vzorec, aj s prípadným vysvetlením veličín do neho dosadených, by mal mať vzhľadom na jeho zložitosť a priemerné matematické vedomosti a schopnosti bežného spotrebiteľa nejaký vplyv na rozhodnutie spotrebiteľa. Jeho uvedenie, hoci aj s prípadným vysvetlením, skôr spôsobuje to, že spotrebiteľ sa stráca v množstve poskytovaných informácií, ktoré nemajú pre neho pridanú hodnotu, keďže ich nevie vyhodnotiť, a odpútavajú jeho pozornosť od podstatných informácií, ktoré sú rozhodujúce pre jeho rozhodnutie.

14. Nebolo pravdivé tvrdenie žalovaného, že by Zmluva o úvere neobsahovala údaj o celkovej výške úveru, nakoľko priamo v Zmluve o úvere na jej prvej strane v prehľadnej tabuľke sa nachádza položka

„Celková čiastka, ktorú musí Klient zaplatiť (súčet výšky Úveru a celkových nákladov Klienta spojených s Úverom): 4.858,40 Eur.

15. Nebolo sporné tvrdenie, že v Zmluve o úvere bola výška úveru dohodnutá na sumu 2.200 Eur, pričom 110 Eur sa pri čerpaní úveru započítalo na poplatok za poskytnutie úveru a 2.090 Eur bolo prevedených na účet žalovaného. Vzhľadom k tomu, že žalovaný splnil podmienky podľa bodu 2.5 Zmluvy o úvere, žalobca mu dňa 02.02.2016 vrátil zaplatený poplatok za poskytnutie úveru v plnej výške 110 Eur. Súd mal za to, že v súdnej veci bolo potrebné sa vzhľadom na okolnosti prípadu odchyliť od výkladu uvedeného v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-377/14 a aplikovať závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 a teda, výšku úveru, ktorú žalobca použil pri výpočte RPMN (2.200 Eur) považovať za správnu. Doslovnou aplikáciou rozsudku C-377/14, by bol nastolený stav, kedy by žalobca napriek tomu, že odmenil žalovaného za riadne splácanie úveru a žalovaný nemusel sumu 110 Eur splatiť ako úver, bol žalobca z dôvodu práve tejto sumy sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Zároveň súd poukazuje na tú skutočnosť, že z ekonomického hľadiska je pre žalovaného v zásade nepodstatné z akých zdrojov peňažné prostriedky na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru získa, t.j. či ich vyplatí z vlastných našetrovaných peňažných prostriedkov, či si požičia od inej fyzickej osoby, či si požičia od iného poskytovateľa pôžičiek/úverov alebo či mu peňažné prostriedky na zaplatenie poplatku za poskytnutie poskytne ten istý subjekt, ktorý mu poskytuje aj úver. Nič to nemení na tom, že tieto peňažné prostriedky musel nasporiť alebo ak si ich musel požičať a bude ich musieť splatiť. V úverovej zmluve sa ako jeden z dvoch účelov poskytnutia úveru uvádza aj splatenie záväzkov klienta, čiže žalovaný uzatváral Zmluvu o úvere jednoznačne s vedomím, že jeho časť bude použitá na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru. Nie je potom dôvod nepovažovať aj sumu 110 Eur za úver poskytnutý žalovanému (a to aj napriek tomu, že žalobca žalovanému tento poplatok vrátil). Súd má tiež za to, že žalovanému bol zrejмый rozsah jeho záväzku a ani prípadné nesprávne započítanie poplatku za poskytnutie úveru do sumy poskytnutého úvery pre účely výpočtu RPMN nemalo vplyv na možnosť žalovaného posúdiť rozsah jeho záväzku voči žalobcovi. Poskytnutý úver preto nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov ani z dôvodov uvedených v tomto odseku.

16. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. ... K povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. ... Dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. ... Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 42/2020, R 5/2021, a tiež uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020, 5Cdo/73/2020, 2Cdo/115/2019, 6Cdo/193/2018, 7Cdo/111/2019, 7Cdo/135/2019, 8Cdo/237/2019, 8Cdo/135/2020, 8Cdo/221/2019, 8Cdo/66/2020, 8Cdo/118/2020, 9Cdo/24/2020).

17. V zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd žalobcovi priznal okrem nároku na nesplatenú istinu aj nárok na dohodnuté zmluvné úroky do predpokladaného dňa splatnosti úveru, t.j. do 15.07.2024. V časti presahujúcej tento dátum súd žalobu zamietol. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so splatením úveru, súd žalobcovi priznal aj úrok z omeškania v zákonnej a zároveň dohodnutej výške 5,00% p.a. zo sumy nesplatennej istiny odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti celého úveru (22.03.2019) do zaplatenia. Súd zároveň žalobcovi priznal aj vyčíslené čiastky zmluvného úroku (104,80 Eur) a úroku z omeškania (1,05 Eur) do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Vo vzťahu k úrokom z omeškania zo zmluvných úrokov vyčíslených do 21.03.2019, mal súd za to že žalobca mal právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov. Je pri tom potrebné poukázať na to, že úroky z omeškania predstavujú sankciu za meškание s úhradou záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere, pričom medzi tieto záväzky patrí aj zaplatenie úrokov v čase ich splatnosti. Uvedené zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou do dňa zosplatnenia úveru a ďalej sa nenavýšujú.

18. Súd žalovanému neumožnil splácanie záväzku v splátkach podľa § 232 ods. 3 druhá veta CSP. Žalovaný neuviedol žiadne dôvody, ktoré by takýto postup odôvodňovali, pričom ak sa chcel takéhoto skôr výnimočného postupu domáhať, bola procesná aktivita na ňom aby takéto okolnosti preukázal. Samotná skutočnosť, že je spotrebiteľom, bez ďalšieho, nie je dôvodom na priznanie možnosti splácať dlh v splátkach. Zároveň žalovaným navrhnutá suma splátky (50 Eur/mesačne) je len mierne vyššia ako výška dohodnutej splátky (spolu s poistením (40,54 Eur/mesačne) čo nereflektuje skutočnosť, že žalovaný si dlhodobo neplní svoju povinnosť splácať úver.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Neúspech žalobcu v konaní nebolo možné vyčíslieť, nakoľko časť v ktorej bola žaloba zamietnutá (zmluvné úroky po 15.07.2024) nie je možné k dnešnému dňu vyčíslieť, nakoľko sa budú odvíjať od plnenia si povinnosti žalovaného splatiť súdom priznanú pohľadávku v budúcnosti. V čase rozhodovania súdu bol žalobca z procesného hľadiska úspešný v celom rozsahu uplatneného nároku. Súd preto zaviazal žalovaného k úhrade náhrady trov súdneho konania, ktoré vznikli žalobcovi vo výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Námestovo. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).